
Naczelną Radą Adwokacką

Palestra 27/11(311), 85-87

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

raport nasz, polski, kiedy polskie społeczeństwo dowie się, jaka jest diagnoza naszych problemów i zjawisk patologii społecznej i jakie proponuje się środki zaradcze.

Włodzimierz Kubala

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. SKŁAD OSOBOWY NOWO POWOŁANYCH ORGANÓW ADWOKATURY

I. Skład Naczelnej Rady Adwokackiej wybrany na Krajowym Zjeździe Adwokatury w dniach 1—2 października 1983 r.

Adw. adw.: Afenda Stanisław (Wrocław), Baranowski Stanisław (Wałbrzych), Bayer Witold (Warszawa), Bednarkiewicz Maciej (Warszawa), Biejał Jerzy (Warszawa), Bielicki Czesław (Koszalin), Błoński Wacław (Radom), Buchała Kazimierz (Kraków), Budzanowska Maria (Częstochowa), Czyżewski Jan (Lublin), Czyżewski Józef (Szczecin), Dereziński Wojciech (Gdańsk), Dubois Maciej (Warszawa), Dużyński Czesław (Zielona Góra), Dzieciół Andrzej (Katowice), Gluza Lucjan (Warszawa), Głogowski Karol (Łódź), Gołata Stanisław (Gdańsk), Gryczewski Wojciech (Olsztyn), Grzegorzczak Wiesław (Rzeszów), Jasiński Jerzy (Opole), Kalka Wiktor (Toruń), Kowalewski Tadeusz (Płock), Knoppek Witold (Poznań), Kuczyński Józef (Warszawa), Lipiec Józef (Częstochowa), Łojewski Kazimierz (Warszawa), Łyczywek Roman (Szczecin), Maciejewski Zbigniew (Łódź), Międzybłocki Olgierd (Kielce), Marcinkowski Andrzej (Poznań), Olczyk Mirosław (Łódź), Ostafil Jerzy (Kraków), Piasecka-Strużak Katarzyna (Wrocław), Piekarska Halina (Warszawa), Podlipniak Ryszard (Kielce), Powichrowski Witold (Białystok), Runge Lesław (Poznań), Rymarz Ferdynand (Lublin), Sadownik Feliks (Siedlce), Sieklucki Jerzy (Bielsko-Biała), Siła-Nowicki Władysław (Warszawa), Sindlerowski Eugeniusz (Łódź), Skorzyński Jerzy (Radom), Schmidt Bogdan (Łódź), Taylor Leon (Poznań), Warcholik Stanisław (Kraków), Wielgus Włodzimierz (Katowice), Wysocki Franciszek (Bydgoszcz).

II. Skład Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej wybrany na posiedzeniu Naczelnej Rady Adwokackiej w 11.X.1983 r.

Prezes — adw. **Maria Budzanowska**, wiceprezes — adw. **Jerzy Biejał**, wiceprezes — adw. **Kazimierz Łojewski**, sekretarz — adw. **Halina Piekarska**, zastępca sekretarza adw. **Lesław Runge**, skarbnik — adw. **Józef Kuczyński**, rzecznik dyscyplinarny — adw. **Lucjan Gluza**, członkowie: adw. **Kazimierz Buchała** i adw. **Witold Bayer**.

III. Skład Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wybrany przez Krajowy Zjazd Adwokatury w dniach 1—2 października 1983 r.

Prezes Wyższego Sądu Dyscyplinarnego — adw. **Witold Ferfert** (Warszawa); członkowie: adw. adw. **Bartczak Tomasz** (Warszawa), **Bąkowski An-**

drzej (Warszawa), Bogucka-Skowrońska Anna (Koszalin), Ciećwierz Jan (Warszawa), Czech Wojciech (Kielce), Czerwiakowski Jan (Warszawa), Frelich Mieczysław (Katowice), Grabiński Andrzej (Warszawa), Kiszyna Aranka (Wrocław), Korczak Mieczysław (Łódź), Kozanecki Andrzej (Warszawa), Kumaniecka Elżbieta (Warszawa), Mazur Lech (Łódź), Ostrowski Kazimierz (Kraków), Oziemski Bohdan (Warszawa), Parys Stanisław (Warszawa), Pietrusiński Jan (Warszawa), Sajdak Jan (Poznań), Sarnowski Tadeusz (Warszawa), Skowron Tadeusz (Łódź), Szczerbic Tadeusz Jan (Łódź), Uptas Wiesław (Koszalin), Walicki Antoniusz (Gdańsk), Węgliński Zdzisław (Warszawa), Woźnicki Andrzej (Poznań), Zawadzki Krzysztof (Lublin).

IV. Skład Komisji Rewizyjnej wybranej przez Krajowy Zjazd Adwokatury w dniach 1—2 października 1983 r.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. **Sadurski Franciszek** (Warszawa), członkowie: adw.adw. **Bajon Zygmunt** (Poznań), **Czerski Zbigniew** (Warszawa), **Kilkowski Marian** (Warszawa), **Kosicki Jerzy** (Katowice), **Pucki Mieczysław** (Poznań); zastępcy członków: adw.adw. **Banaszak Benedykt** (Zielona Góra), **Zawartka Jan** (Kielce).

B. KOMUNIKAT

W dniu 5 września 1983 r. odbyło się pod przewodnictwem adw. prof. dra hab. **Kazimierza Buchały** plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej, w którym uczestniczyli: Zastępca Przewodniczącego Rady Państwa prof. **Kazimierz Secomski**, zastępca Prokuratora Generalnego dr **Henryk Pracki** oraz przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości, partii i stronnictw politycznych.

Posiedzenie poświęcone było przygotowaniu Krajowego Zjazdu Adwokatury, a w szczególności przygotowaniu materiałów sprawozdawczych i projektów regulaminów (art. 54 pkt 4 i 6 p.o.a.). Ponadto przedmiotem obrad był blok spraw finansowych, a wśród nich wykonanie budżetu Naczelnej Rady Adwokackiej za II półrocze 1983 r. oraz analiza sytuacji finansowej zespołów adwokackich (art. 58 pkt 10 i 11 p.o.a.).

Następne plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej, które odbyło się w dniu 30 września 1983 r., poświęcone było wyłącznie sprawom organizacyjnym mającym na celu usprawnienie odbycia w dniach 1 i 2 października br. Krajowego Zjazdu Adwokatury. Na porządku dziennym tego posiedzenia znalazły się więc m.in. sprawy porządkowe oraz propozycje autopoprawek do projektu regulaminu trybu obrad Zjazdu.

adw. Kazimierz Kaeppele

C. UCHWAŁY PREZYDIUM NRA

Sprawa legitymacji zespołu adwokackiego do ustalania swego składu osobowego.

Zespół Adwokacki w K. odwołał się do uchwały Okręgowej Rady Adwokackiej w R. do Naczelnej Rady Adwokackiej w sprawie dotyczącej wyznaczenia siedziby adw. H.F. i przydzielenia mu miejsca wykonywania zawodu w Z.A. w K.

Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 13 lipca br. postanowiło:
na podstawie art. 58 pkt 8 p.o.a. odwołanie Zespołu Adwokackiego w K. odrzucić.

Prezydium NRA wzięło pod uwagę, co następuje. ORA w R. przeniosła siedzibę adw. H.F. z G. do K. Jedyny w tej ostatniej miejscowości Zespół Adwokacki wniósł odwołanie od wymienionej uchwały ORA w R.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej wychodząc z założenia, że zespół adwokacki nie ma legitymacji do wystąpienia w sprawie wyznaczenia siedziby zawodowej adwokatów, złożone odwołanie odrzuciło. Prezentowany pogląd został utrwalony w orzecznictwie organów samorządowych pod rządem dawnej ustawy o ustroju adwokatury i nic nie stracił na swej aktualności także po wejściu w życie prawa o adwokaturze.

Odmowa przyjęcia do swego składu osobowego przez jedyny Z.A. w danej miejscowości jest praktycznie równoznaczna z uniemożliwieniem adwokatowi, mającemu wyznaczoną w tej miejscowości siedzibę, podjęcia wykonywania zawodu, co jest sprzeczne z przepisem art. 4 ust. 1 p.o.a.

Z PRAC OŚRODKA BADAWCZEGO ADWOKATURY

1.

OTWARCIE MUZEUM ADWOKATURY POLSKIEJ W WARSZAWIE

W dniu 27 września 1983 r. o godzinie 12 nastąpiło otwarcie Muzeum Adwokatury Polskiej w lokalu przy ulicy Lekarskiej nr 7 w Warszawie.

Na zaproszenie Naczelnej Rady Adwokackiej wzięli udział w uroczystości m.in.: Zastępca Przewodniczącego Rady Państwa prof. K. Secomski, dyrektor Zarządu Muzeów Ministerstwa Kultury i Sztuki inż. arch. J. Cydzik, konserwator zabytków m.st. Warszawy inż. arch. F. Ptasieński, przedstawiciel Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego sędzia Żak, przedstawiciele partii i stronnictw politycznych, red. Jerzy Waldorff, dr T. Rudkowski z Instytutu Sztuki, przedstawiciele prasy prawniczej i codziennej oraz gospodarze: prezes NRA prof. dr K. Buchała, wiceprezes NRA adw. M. Budzanowska, członkowie kierownictwa Ośrodka Badawczego Adwokatury oraz przedstawiciele miesięcznika „Palestra”.

Aktu otwarcia Muzeum dokonał prezes NRA prof. K. Buchała, podkreślając w swoim wystąpieniu doniosłe znaczenie powstania Muzeum.

Następnie zabrał głos kierownik OBA adw. Witold Bayer, który przedstawił genezę i przebieg prac przygotowawczych w następujących słowach:

„W dniu 20 listopada 1975 r. prezydium NRA, działając w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki, powzięło uchwałę o utworzeniu w Warszawie Muzeum Adwokatury Polskiej jako oddziału Ośrodka Badawczego Adwokatury.

W celu wykonania tej uchwały powołano Komitet Organizacyjny Muzeum.

Brak lokalu, wzorów i doświadczeń sprawił, że prace przygotowawcze były żmudne i przewlekłe. Mimo wielu przeciwności powstało w końcu Muzeum jako nowa instytucja adwokatury, jedyna w swym rodzaju nie tylko w skali krajowej.